

Subota, 1. 6. 2024. Sv. Justin, mučenik. Spomendan

ČITANJA: od dana: Jd 17,20b-25; Ps 63,2-6; Mk 11,27-33

NAVJEŠTAJ SVETOG EVANĐELJA

U ono vrijeme: Isus i učenici opet dođu u Jeruzalem. Dok je obilazio Hramom, dođu k njemu glavari svećenički, pismoznanci i starješine. I govorahu mu: »Kojom vlašću to činiš? Ili tko ti dade tu vlast da to činiš?« A Isus im reče: »Jedno ću vas upitati. Odgovorite mi pa ću vam kazati kojom vlašću ovo činim. Krst Ivanov bijaše li od Neba ili od ljudi? Odgovorite mi!« A oni umovahu među sobom: »Reknemo li 'od Neba', odvratit će 'Zašto mu dakle ne povjeravaste?' Nego, da reknemo 'od ljudi!'« – Bojahu se mnoštva. Ta svi Ivana smatrahu doista prorokom. I odgovore Isusu: »Ne znamo.« A Isus će im: »Ni ja vama neću kazati kojom vlašću ovo činim.«

Riječ Gospodnja.

PRIGODNA PROPOVIJED

Kao što smo čuli u evanđelju da su glavari svećenički, pismoznanci i starješine to činili, i danas ponekad ljudi imaju taj stav preispitivanja Boga – Božje riječi, Božjih zakona, Božje volje, njegova poziva, poslanja koje im je namijenio itd. Zanimljivo je primijetiti kako Isus njima nije odgovorio. Zašto? Vjerojatno zato što nisu pitali iz iskrenosti svoga srca, iz iskrene želje za upoznavanjem Boga. I mi ponekad osjećamo kao da Gospodin šuti, kao da nam ne odgovara na naša traženja. Tada bi, umjesto preispitivanja Boga i njegova djelovanja, umjesto gundanja, dobro bilo preispitati sebe, svoju savjest, razloge svojega traženja Boga, načine na koje pokušavamo *iznuditi* odgovore od njega. Umjesto velikog „umovanja među sobom“, vrijedno je ponoviti savjet apostola Jude iz prvoga čitanja: „Nazidajte se na presvetoj vjeri svojoj moleći se u Duhu Svetom i ušćuvajte se u ljubavi Božjoj, iščekujući milosrđe Gospodina našega Isusa Krista za vječni život.“ Molitva i ljubav, dakle, podloga su milosrđa Božjega. Molitva i ljubav preduvjet su gledanja lica Isusa Krista u vječnosti i razumijevanja svega što on čini. Molitva i ljubav otvaraju nas za primanje odgovora od Boga, a ne naša umovanja. Zbog naše oholosti i tvrdoglavosti često se s Bogom ne razumijemo. Oholost je ono kada pomislimo: *Pa ja toliko molim, postim, radim za Božje kraljevstvo, sve od sebe dajem, a on šuti, on me ignorira, on mi daje suprotno...* Toliko smo glasni hvaleći sebe i toliko smo glasni u svojim molitvama da ne čujemo njega. A tvrdoglavost je ono kada se mi toliko držimo svojih ljudskih uvjerenja da ne dopuštamo Bogu da nas uputi drugamo i drugačije, na put koji je bolji, važniji, potrebniji, na put razumijevanja Božje volje. Preispitajmo sebe doživljavamo li Isusa kao svojega Boga ili kao svojega slugu. Na tom tragu danas na prvu subotu u mjesecu, kada posebno molimo za postojeća i nova sveta svećenička i redovnička zvanja, nastojmo smanjiti svoja umovanja i dopustiti Duhu Svetome da djeluje u nama i po nama. Molitvom i djelima ljubavi zaželimo mu dobrodošlicu u svojoj sredini, u svojoj duši, svojoj obitelji, svojoj župi. Želimo li da ta naša sredina doživi snagu i ljepotu Božje prisutnosti, očvrsnimo svoje zajedništvo i služimo u povjerenju radosno i ponizno. U takvom okruženju Božji Duh razumijevanja rado će boraviti i činiti svoje, rado će graditi svoje nebo među nama.

MOLITVA VJERNIKA

Pomolimo se Bogu, izvoru sve dobrote i vjernosti. Recimo zajedno:

Gospodine, usliši nas!

1. Čuvaj, Gospodine, svoju Crkvu od svih udara krivovjerja, manjka ljubavi i gluhoće prema potrebama ljudi i daj da uvijek bude izraz tvoje brižne nježnosti prema svakome čovjeku, molimo te!
2. Molimo za našega papu Franju, sve biskupe, svećenike i vjeroučitelje da budu vjerni djelatnici i tumači tvojih otajstava. Daj im poput sv. Justina hrabrosti nepokolebljivo stajati uz tebe unatoč svim progonima i nevoljama, molimo te!
3. Blagoslovi, Gospodine, sve obitelji mirom, slogom, međusobnim poštovanjem i ljubavlju, otvorenosti prema životu i podržavanju mladih koji osjećaju tvoj poziv na svećenički i redovnički život, molimo te!
4. Podari nam mnogo novih svetih zvanja, ustrajnih u odluci i gorljivoj ljubavi za duše, spremnih darovati sebe i sve svoje kako bi te što više ljudi upoznalo i zavoljelo, molimo te!
5. Za sve nas ovdje sabrane da u svojim svakodnevnim prilikama i neprilikama života osjetimo snagu tvojega Svetoga Duha koji će nas jačati u našem konkretnom životu i svjedočenju vjere tamo gdje si nas postavio, molimo te!
6. Primi u svoj dom sve naše drage pokojne. Daj im odmora na svome presvetom Srcu, obriši im suze i oprostite sve grijeha, molimo te!

Primi, Gospodine, ove naše izrečene molitve i one koje nosimo u svojim srcima. Hvala ti što nas čuvaš, što nas ispravljaš i odgajaš. Ne dopusti da ikada odlutamo od tebe. To te molimo po Kristu, Gospodinu našem.

EUHARISTIJSKO KLANJANJE

UVODNO RAZMATRANJE

Padamo na koljena pred tobom, dobri Isuse, pred tvojim obećanjem da nas nikada nećeš napustiti i da nikad nećeš od nas odustati. Hvala ti što si i sada ovdje prisutan u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Ti hoćeš poslušati naše brige, imaš vremena i volje za našu neznatnost. Zato ti se klanjamo umom i srcem, dušom i tijelom jer ti si svoju dušu i srce, i zadnju kaplju krvi, svoje korake, čežnje i molitve, čitav svoj život posvetio za nas – da ne ostanemo sami i izgubljeni. Svaka tvoja riječ i gesta svjedoči o želji da budeš i večeras uz nas. Naša zahvalnost ne dostiže tvoju dobrotu. Naše riječi nisu dostojne da stanu uz bok tvoje privrženosti nama. Ali molimo te prepoznaj s koliko ljubavi, povjerenja i nježnosti donosimo pred tebe ove misli i molitve. Hvala ti, Isuse, što želiš biti tu u našim nemirima, što nam otvaraš svoje presveto Srce, ulaziš u naše slabosti, liječiš naše rane i izvodiš nas iz tame. Hvala ti što želiš čuti otkucaje naših srdaca i želiš da kucaju kao jedno, uz tvoje.

IZ PJESME NAD PJESMAMA: *Stavi me kao znak na srce, kao pečat na ruku svoju, jer ljubav je jaka kao smrt, a ljubomora tvrda kao grob. Žar je njezin žar vatre i plamena Gospodinova. Mnoge vode ne mogu ugasiti ljubav niti je rijeke potopiti.*

Gospodine Isuse, po svojoj beskrajnoj ljubavi prisutan u Presvetom Oltarskom Sakramentu, jednako blizak i vjeran u našim bolima i radostima, želimo promatrati tvoje Srce i tvoje ruke i s njima uskladiti vlastite. Željeli bismo da kao pečat na svoju ruku staviš naše najmilije, sve naše bližnje, prigrlj ih i zamiluj u svojoj privrženosti. Željeli bismo da se na tvome Srcu večeras umire sve naše patnje, strepnje i tuge. Posebno te molimo za one koje je sv. Župnik Arški nazvao „ljubavlju tvoga Srca“ – za svećenike, za redovnike i redovnice, za sve tvoje radnike na njivama naših duša koje si nam poslao da nam približe tvoju ljubav. Molimo te i za nova duhovna zvanja, za mladiće i djevojke koji će u nemire i boli svijeta donositi tvoj sveti mir, tvoju utjehu, i nadu – zdravlje naše vjere. Ali prije svega i iznad svega želimo ti zahvaliti za žar tvoje ljubavi koju ne može ugasiti ni vrijeme ni nevrijeme, koju ne može umanjiti ni prijatelj ni neprijatelj, jer vjerna je do smrti, jača i od smrti i prisutna do kraja vjekova. U riznici naših riječi malo je ostalo čistih i časnih koje bi mogle dostojno izraziti sve što osjećamo. Stoga pogledaj na naša prignuta koljena – neka ti ona posvjedoče koliko nam znači tvoja blizina. Pogledaj na naše sklopljene ruke – neka ti one kažu koliko smo zahvalni što i danas želiš biti s nama. Poslušaj tihe otkucaje našega srca. Neeka ti oni izraze sve za što su nijeme naše riječi.

IZ EVANĐELJA PO MATEJU: *Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim. Uistinu, jaram je moj sladak i breme moje lako.*

„Srce probodeno! Cijelo nebo nije moglo objumiti tvoju ljubav, a čovjeku si dopustio da kopljem dođe do njezina dna. Dobro Srce!“ Kopljem svoga pogleda punog sućuti i opraštanja probodi naša lutanja u kojima smo tražili mir, a nalazili slomljeno srce. Probodi kopljem svoga smisla naše zablude u kojima smo se nadali sreći, a pronašli gorke suze. Blagošću svojom utisni u naša srca volju da prigrlimo tvoj put koji nas u istini vodi prema punini života. U tvome probodenom Srcu večeras tražimo spokoj za svoje duše koje su umorne od ljudske neiskrenosti i ranjene navikavanjem na ispraznosti. Povjeravamo ti sve župljane naše župe, naše obitelji, supružnike, djecu i mlade, stare i nemoćne, bolesne, osamljene i razočarane, povjeravamo ti sve svećenike, redovnike i redovnice. Ti najbolje znaš i razumiješ njihove potrebe. Molimo te zaliječi im rane, osnaži ih u vjeri, nadi i ljubavi, očuvaj ih u vjernom zajedništvu. Ne dopusti da se obeshrabrimo u ovom vremenu koje naizgled mnogo brine za čovjeka i njegovu ljubav, ali omalovažava njegov um i gazi čistoću srca. Dragi Isuse, mnogi ljudi danas osjećaju tjeskobu i depresiju, mnogi se otuđuju i od tebe i od ljudi, mnogi bježe od poniznosti i krotkosti misleći da je snaga u sili. Molimo te, ukloni od nas sve oblike destruktivne ljubavi koja ne dolazi od tebe, a osnaži nas u radosnom i zahvalnom služenju koje prihvaća odricanje i žrtvu.

IZ KNJIGE POROKA IZAIJE: *Može li žena zaboraviti svoje dojenče, ne imati sućuti za čedo utrobe svoje? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe ja zaboraviti neću. Gle, u dlanove sam te svoje urezao, zidovi tvoji svagda su mi pred očima.*

Gospodine, dobro razumijemo što znači čavlima, hrđavim od naših izgubljenosti i uplakanosti, biti urezan u tvoje dlanove. Zato je teško gledati njihove rane i žaliti se zbog naših sitnih boli ili iznositi svoje bahate zamisli, a da glas ne zadrhti, da srce ne zapeče. Hvala ti što nam, unatoč tomu, pokazuješ ljepotu svoje ljubavi kojom želiš da mi budemo ljubljani i da tako svoje bližnje ljubimo. Hvala ti što nas ne zaboravljaš ni kada mi zaboravljamo tebe. Mi smo skloni zaboravljati, skloni smo uzimati zdravo za gotovo i tvoju milost i dobrotu bližnjih. Skloni smo graditi zidove koji nas razdjeljuju i otuđuju. Mislimo da iza njih možemo sakriti svoje nedosljednosti, svoje zataje i izdaje. A svjedoci smo kako se zidovi lako uruše, kako su krhki naši umišljaji da na ovom svijetu možemo graditi sigurnost. Molimo te neka nam tvoji sveti dlanovi budu svagda pred očima da nas neprestano podsjećaju na dužnost kako valja voljeti i kao kap vode na dlanu čuvati one koje si nam dao jer jednom ćeš ih trebati natrag. Nauči nas da im ne zaboravljamo za života iskazati zahvalnost i poštovanje. Tvojim svetim dlanovima povjeravamo sve žive i pokojne župljane ove župe, sve svećenike, redovnike i redovnice, sve ljude koji su nas učili i odgajali u vjeri i koji nam danas pokazuju tvoj put. Njihova su imena tebi pred očima, a nama na usnama. Budi im blizu, Gospodine.

IZ EVANĐELJA PO LUKI: *Kada dođe čas, sjede Isus za stol i apostoli s njim. I reče im: „Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati s vama prije svoje muke.“*

Dragi Isuse, ožiljci na tvome Srcu i dlanovima dokaz su čežnje za našom blizinom. Ni muka ni križ, ni naši zidovi iza kojih se skrivamo, udarci ni smrt, ništa nije moglo slomiti tvoju ljubav. Ti nas primaš za svoj stol sa svim našim manama, makar ti nemamo ništa za ponuditi. Nauči i nas da tako pristupamo jedni drugima, bez osuđivanja i ponižavanja, s razumijevanjem i strpljenjem. Ti nam pokazuješ da na tvom putu nema predomišljanja i kolebanja. Učini i nas tako odlučnima i dosljednima u želji da se obilje tvojega stola pretoči u svaku poru našeg bića, u svaki god stola našega obiteljskog, prijateljskog i župnog zajedništva. Neka darovi koje nam daješ na stolu svete euharistije djelatno zažive u našoj svakodnevici. Ne dopusti da nam ponestane kruha dobrote i vina radosti. Ali da taj kruh ne bude tvrda korica srca ili samo mrvice pažnje i okrajci vremena. Neka to vino ne postane neumjerenost, poročnost i netrezveno bježanje od realnosti. Ne dopusti da se za naše stolove ugura nemir nepoštovanja i neiskrenosti, razdražljivosti i ljutnje. Ukloni od njih sve što razara naše zajedništvo, sve što napada istinsku ljubav. Ne daj da naše stolove izjeda moljac rivalstva i crv lažnih obećanja. Neka se jasno vidi da smo tvoji sustolnici koji ne rasipaju svoje čežnje na uzaludnosti, nego u euharistiji crpe snagu ostajući vjerni i tvojoj i svojoj riječi. Kruše života, ti nas jačaj svetošću svoje Crkve i njezinih službenika, ti nas krijepi radošću i pouzdanjem, hrabrošću i mirom, i udijeli nam milost da jedni drugima budemo pouzdana podrška u zajedništvu, vjeri, nadi i ljubavi.

**Isuse blaga i ponizna, jaka i iskrena Srca koje voli do kraja,
učini srca naša po Srcu svome!**

MOLITVA ZA SVEĆENIKE
(sv. Male Terezije)

O, Isuse, vječni Veliki Svećeniče, sačuvaj svoje svećenike u svome presvetom Srcu, gdje im nitko ne može nauditi. Očuvaj neokaljanima njihove posvećene ruke koje svakodnevno dodiruju tvoje sveto tijelo. Očuvaj čistima njihove usne koje su crvene od tvoje predragocene krvi. Sačuvaj čisto od svega zemaljskog njihovo srce, zapečaćeno uzvišenim znakom tvoga slavnoga svećeništva. Neka rastu u ljubavi i vjernosti prema tebi i štiti ih od zaraze ovoga svijeta. Snagom pretvorbe nad kruhom i vinom, daj im snagu pretvorbe nad srcima. Blagoslovi njihov rad bogatim plodovima i podari im krunu vječnoga života. Amen.

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA
(kardinala Franje Kuharića)

Gospodine Isuse Kriste, Pastiru dobri i vječni Svećeniče! Mi te ponizno i skrušeno molimo, s tvojom Majkom te molimo, umnoži u Crkvi u Hrvata sveta duhovna zvanja. Umnoži u našem narodu prave katoličke obitelji koje će hrabro primati blagoslov djece. Svojim Svetim Duhom potiči čestite mladiće i nevine djevojke da pođu za tobom u svećeničkom i redovničkom zvanju. To te svim srcem molimo. U njima ti dolaziš. *Dođi Gospodine Isuse!* Amen.

MOLITVA ZA SVETA DUHOVNA ZVANJA

Bože Sveti! Blagoslovi našu Varaždinsku biskupiju podižući u njoj velikodušne mladiće i djevojke koji će odano služiti Crkvi i tvome narodu kao svećenici, đakoni, redovnici, redovnice i tebi posvećene osobe. Amen.

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu